

висока доля паливно-енергетичних витрат у структурі вартості кінцевої продукції.

Остання відмінність вказує на важливе джерело підвищення ефективності роботи ЛГС – економія паливно-енергетичних витрат, так як вони складають майже 80% у структурі вартості кінцевої продукції.

Для забезпечення максимальної ефективності ЛГС необхідно збирати й обробляти велику кількість інформації. Ця задача ускладнюється тим, що елементи ЛГС значно віддалені один від одного і зміна параметрів режиму роботи від одних і тих же самих ускладнень, викликаних змінами навколишнього середовища (наприклад, зміна споживання газу споживачем та ін.) чи внутрішніми подіями (наприклад, ввімкнення чи вимикання обладнання та ін.) не є одночасними.

Таким чином, величина витрат на функціонування ЛГС в одних і тих самих умовах експлуатації може бути різною й суттєво залежить від заданого персоналом поєднання режимів роботи технологічного обладнання, вироблених та здійснених керуючих впливів.

Саме тому, для досягнення максимальної ефективності ЛГС, поєднання режимів роботи всього обладнання й кожний керуючий вплив повинні:

бути розроблені з урахуванням конкретних параметрів навколишнього середовища й реальних характеристик обладнання;

приділяти особливу увагу економії паливно-енергетичних ресурсів;

вироблятися безперервно у режимі реального часу;

забезпечувати безпеку та екологічність ЛГС;

бути розроблені з використанням відповідної методології та наукової бази;

враховувати велику відстань між елементами ЛГС;

зменшити кількість інформації, яку повинен брати до уваги персонал ЛГС;

враховувати взаємний вплив елементів ЛГС один на одного у зв'язку з наявністю жорсткого механічного та режимного зв'язку між собою у єдину систему.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕННЯМИ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Швець В.Я., д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту виробничої сфери,

Паніж Ю.С., к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,

Івасенко К.М., магістрант кафедри менеджменту виробничої сфери,

ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна

На сьогоднішній день однією із найважливіших задач системи логістичного управління вантажоперевезеннями – вибір способу доставки, що найкраще відповідає перевезенню заданого вантажу. Наші дослідження показали, що найбільш важливими критеріями при визначенні вибору способу доставки промислової продукції є: необхідний термін доставки товару; транспортні витрати; надійність і гнучкість обслуговування; розмір постачання; час перевезення тощо.

Методи вибору виду транспорту для доставки вантажу, які описані у економічній літературі, можуть лише полегшити завдання вибору, але не вирішити його. Існують формалізовані способи вибору виду транспорту, виходячи з переваг за певними критеріями. Один з них розроблений американським вченим Ф. Котлером і

наведений у його книзі «Основи маркетингу». Методика Ф. Котлера характеризується тим, що в ній різні види транспорту порівнюються й оцінюються за шістьма критеріями. Схожою до неї є методика Сантона, яка часто застосовується для вирішення завдання оптимізації витрат по доставці товарів в експортно-імпортних операціях.

Більшість авторів у питанні вибору виду транспорту пропонують таблиці, подібні до таблиць Котлера і Сантона. Однак останні можуть слугувати лише для приблизної оцінки ступеня відповідності того чи іншого виду транспорту умовам конкретного перевезення.

У таблиці 1 автори проводять аналіз переваг і недоліків описаних вище методів вибору транспорту.

Аналіз спеціальної літератури дає змогу розділити всі методи на дві групи: вартісні і багатокритеріальні.

З цього випливає, що основні питання, які не вирішуються існуючими методами вибору виду транспорту і які вимагають нових підходів, є такими:

- необхідно враховувати обмеження, що накладаються на проблему вибору;
- методика має бути корисною не тільки для великих відправників, але й для дрібних;
- методика має бути гнучкою, враховувати можливість зміни умов і обмежень;
- методика має підкріплюватися техніко-економічними розрахунками.

Таблиця 1

Переваги та недоліки описаних методів вибору виду транспорту

Методи	Переваги	Недоліки
Вибір на основі інформації про характерні риси видів транспорту	Здійснюється аналіз переваг і недоліків видів транспорту	Має загальний характер. Полегшує проблему вибору, але не вирішує питання кардинально
Табличний метод (Котлер)	Бальна оцінка за різними критеріями	Таблиці показують оцінку видів транспорту в цілому і не можуть бути застосовані у випадках, коли на вибір впливають обмеження. Не враховує дрібних відправників
Табличний метод (Сантон)	Полегшує пошук видів транспорту при проектуванні доставки	
Метод розрахунку критичної відстані (Тихомиров)	Вибір заснований на техніко-економічних розрахунках	Вибір здійснюється лише за критерієм мінімуму витрат на 1 тону вантажу. Розрахований на внутрішні перевезення

Отже, можна сказати, що у теперішній час відсутні методи, які розглядають питання управління доставкою вантажів комплексно, тобто одночасно як вибір способу доставки, так і відбір перевізників або інших логістичних посередників. Докладно описані лише окремі методи вибору виду транспорту і відбору перевізників. Стратегія першочергового вибору виду транспорту є помилковою, оскільки на практиці багато компаній з метою більш ефективного виконання доставки і зменшення витрат покладаються на комбінацію видів транспорту, що беруть участь

у доставці. Тим самим проблема доставки зводиться головним чином до вибору виду транспорту, хоча значно важливішим є питання вибору способу перевезення в рамках загального управління доставкою вантажів.

Таким чином, при обґрунтуванні вибору способу доставки необхідно враховувати різні фактори, зокрема: своєчасність доставки; вартість доставки; тип вантажу; надійність обслуговування; обсяг постачання; час доставки; географічну доступність тощо. В процесі аналізу системи обмежень та факторів, які впливають на вибір способу доставки, авторами виявлено різний ступінь важливості окремих критеріїв для вирішення проблеми вибору способу доставки. Тому зроблено висновок про необхідність розробки й застосування методики оцінки впливу таких критеріїв на прийняття управлінського рішення.

НАПРЯМИ ЛОГІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ ПОТОКОВИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*Баранець Г.В. к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Богданова О.І. студентка кафедри менеджменту виробничої сфери,
ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

Аналіз є однією з найважливіших функцій управління будь-якими економічними процесами, включаючи відповідно і логістичні процеси. На основі результатів аналізу здійснюється як побудова самих організаційно-економічних систем, так і вибір стратегії їх розвитку та функціонування, методів вибору і обґрунтування рішень на різних ієрархічних рівнях управління відповідними об'єктами і бізнес-процесами.

Логістичний аналіз є одним з видів аналізу господарської діяльності, зміст якого, на думку В.І. Степанова, полягає у здійсненні техніко-економічного аналізу операцій та процедур, пов'язаних із процесами товароруку на підприємствах та організаціях [1, с.236]. За визначенням В.І. Сергєєва, під логістичним аналізом слід розуміти економічний та фінансовий аналіз діяльності підприємства – аудит, що дозволяє оцінити управлінські рішення, які впливають на рівень загальних витрат, прибутку, рентабельності та інші результуючі показники. Серед основних видів аудиту В. І. Сергєєв виділяє: загальний функціональний аудит; аудит попиту та рівнів логістичного сервісу; аудит характеристик продуктивності та ресурсовіддачі; аудит логістичних витрат та загальний фінансовий аудит; аудит запасів; аудит товарно-транспортної документації тощо [2, с.881].

Універсальна концепція логістики та характерна для сучасного етапу її розвитку інтегральна парадигма дозволяють розширити межі застосування логістичної концепції, надаючи їй значення стратегічного інструменту управління поточними процесами (не лише товарними), який забезпечує економічну ефективність господарської діяльності.

З цих позицій логістичний аналіз за змістом є управлінським аналізом, що здійснюється на всіх рівнях управління всіма функціональними підрозділами з метою надання керівництву інформації, необхідної для планування, контролю та прийняття управлінських рішень, розробки стратегії та тактики стосовно фінансової політики, маркетингової діяльності, організації процесів виробничо-господарської діяльності, вдосконалення техніки, технології та діяльності у сфері природокористування та